

**Μια φορά, έναν καιρό,
και (ακόμη)
μια δολοφονία
αργότερ
α**

(για τη δολοφονία του Ζακ Κ. / της Zackie Oh!)

Μεσημέρι 21ης Σεπτεμβρίου του 2018, Ομόνοια, κοσμηματοπωλείο Di Angelo, οδός Γλάδωνος 2. Όχλος ευπόληπτων πολιτών με μπροστάρηδες τον Ευάγγελο Δημόπουλο (ιδιοκτήτης του κοσμηματοπωλείου), τον Αθανάσιο Χορταριά (ιδιοκτήτης παραπλήσιου μεσιτικού γραφείου και εκπρόσωπος τύπου του Πατριωτικού Μετώπου), και ρουφιάνους της ομάδας ΔΙΑΣ, δολοφονεί. Δολοφονεί ένα άτομο οπλισμένο με μαχαίρι ή με κομματί γυαλιού. Δολοφονεί ένα “κλεφτρόνι”, έναν “ληστή”, έναν “απαλλοτριωτή”. Δολοφονεί ένα “πρεζάκι”, έναν απ’ τους “ακάθαρτους” αυτού του κόσμου. Το άτομο αυτό, εγκλωβισμένο στο κοσμηματοπωλείο, αποπειράται να διαφύγει απ’ την τζαμαρία. Εκεί τον περιμένει ο “φοβισμένος” όχλος, με τους προαναφερθέντες μπροστάρηδες να τον λιντσάρουν μέχρι θανάτου πάνω απ’ τα σπασμένα γυαλιά. Το έργο έρχονται να αποτελειώσουν οι μπάτσοι με τα γκλοπ τους. Δίνουν εντολές και περνούν χειροπέδες στο αναίσθητο πλέον σώμα του. Ο θάνατός του έχει ήδη διαπιστωθεί κατά τη μεταφορά του στο νοσοκομείο.

δίχως όνομα, δίχως ζωή...

Μια πρωταρχική αφήγηση παράγεται πάνω στο πρόσωπο του άγνωστου μέχρι τότε ατόμου. Δημοσιογράφοι και ΜΜΕ βγάζουν το πόρισμα: Ληστής. Πρεζάκι. Οπλισμένος και επικίνδυνος. Διακυβεύματα; Η (μικρο)ιδιοκτησία, η μικροαστική κανονικότητα, η καθαρότητα και η ακεραιότητα του έλληνα νοικοκυραίου, η προάσπιση των παραπάνω με κάθε κόστος. Έτσι, κατασκευάζεται από τη μία το προφίλ μιας κοινωνικής ετερότητας, ενός παράσιτου της κοινωνίας του εμπορεύματος, και από την άλλη γίνεται απόπειρα συγκάλυψης και δικαιολόγησης για την “αυτοάμυνα” και την “αυτοδικία” των δολοφόνων.

Ο δολοφονημένος βαφτίζεται απ’ τα media ως “δράστης”, και τα σπασμένα γυαλιά ως “όπλα” στα χέρια του. Η τραγική ειρωνεία της υπόθεσης: Το μόνο αίμα που πότισε το πεζοδρόμιο ήταν το δικό του, του “δράστη”, του “οπλισμένου”, του “επικίνδυνου”. Από την άλλη, οι δολοφόνοι, τα αφεντικά και οι μπάτσοι δηλαδή, μαζεύουν ανέμελα τα ματωμένα τζάμια από το πάτωμα και

δίνουν ψυχραιμες δηλώσεις στα διψασμένα τηλεοπτικά πάνελ. Άλλωστε, για αυτούς δεν έγινε και τίποτα το ιδιαίτερο, ή, ακόμα καλύτερα, “έγινε ό,τι έπρεπε να γίνει”. Ξέρουν πως ο θάνατος ενός “πρεζάκια που πήγε να κλέψει” δε μετρά σα θάνατος στις συνειδήσεις ενός πλειοψηφικού κομματιού της ελληνικής κοινωνίας, εφόσον η ίδια η ζωή του δε λογείται για ζωή. Η φράση “και εγώ αυτό θα έκανα”, έγινε κυριολεκτικά το πτώμα στο στόμα όλων αυτών που επέλεξαν να ξεπλύνουν ηθικά τους δολοφόνους. Ο καπιταλιστικός κατακερματισμός, ο άκρατος ατομισμός και η κυνικότητα σκιαγράφησαν λεπτομερώς τη βαρβαρότητα των καιρών στους οποίους (επι)ζούμε.

... όταν ο “δράστης” αποκτά όνομα και ταυτότητα

Λίγες μέρες αργότερα, τα στοιχεία του -μέχρι πρότινος- “αγνώστου δράστη βγαίνουν στην επιφάνεια: Ζακ Κωστόπουλος, Zackie Oh!, gay, drag queen, οροθετικός, ακτιβιστής και μέλος της LGBTQIA+ κοινότητας. Ταυτότητες που στη συνειδηση των πιο συντηρητικών μέχρι και των πιο “προοδευτικών” κομματιών της ελληνικής ταξικής κοινωνίας, παραμένουν μισητές και απεχθείς, εφόσον το δηλητήριο της ομοφοβίας και της τρανσφοβίας, της τοξικοφοβίας, του ρατσισμού και του κοινωνικού αποκλεισμού, ρέει άφθονο στις φλέβες των ορατών και αμόλυντων ανθρώπων της διπλανής πόρτας.

Ξαφνικά το κατηγορητήριο που την/τον καταδίκασε εμπλουτίστηκε με νέα επίθετα-σφαίρες απ’ το κοινωνικό εκτελεστικό απόσπασμα, που στήνει στον τοίχο και εκτελεί εν ψυχρώ κάθε άτομο που δεν επιτελεί τις προσταγές και τα κριτήρια της όποιας εξουσιαστικής κανονικότητας. Οι έμφυλες και ευρύτερα κοινωνικές ταυτότητες της Zackie προβάλλονται στα κανάλια ως θέαμα, ως κουτάκια για επιλογή σε διάφορα γκάλοπ για το “ποιους δε θα θέλαμε για γείτονες”, πλάι στις ιδιότητες του αλλόθρησκου, του ξένου. Οι τηλεθεατές ψηφίζουν, τα νούμερα τηλεθέασης ανεβαίνουν, το θέαμα ασελγεί επί πτωμάτων.

η κοινωνική ειρήνη χιζεται πάνω σε πτώματα

Το κράτος, για άλλη μια φορά, κάνει πολύ καλά και μεθοδικά τη δουλειά του. Όπως πάντα, εφαρμόζει στρατηγικές αντι-εξέγερσης και διαχείρισης επικείμενων κοινωνικών αντιστάσεων. Επιδιώκει να προστατεύσει και να διαιωνίσει όλες τις κανονικότητες για τις οποίες είναι υπεύθυνο: την ομαλή ροή του κεφαλαίου, την ιερότητα της (μικρο)διοικησίας, το lifestyle του ευυπόληπτου νοικοκυραίου, του μετριωπαθούς γιάπη δουλευταρά, του υπάκουου υπηκόου και πιστού στον νόμο και την πολιτεία, καθώς επίσης και την ίδια του την πολιτική υπόσταση και ισχύ.

Όλα τα παραπάνω συνθέτουν μια κοινωνική ειρήνη, την οποία το κράτος καλείται να διασφαλίσει με το μικρότερο δυνατό κόστος. Ένας ευρύς και αποτελεσματικός μηχανισμός συγκάλυψης ενεργοποιείται για τον σκοπό αυτό. Ένας μηχανισμός αποτελούμενος από μπάτσους, δικαστικούς υπαλλήλους, ιατροδικαστές, δικηγορικούς και λοιπούς (έμμισθους και μη) δήμιους, οι οποίοι βρίσκουν εύφορο έδαφος στις καθησυχασμένες συνειδήσεις των ενάρετων πολιτών. Του κάθε σιωπηλού και άπραγου περαστικού. Όσων βρίσκονταν σε θέση και είχαν τη δυνατότητα να ανηδράσουν στο θέαμα του λιντσαρίσματος του Ζακ, μα ανιθέτως προτίμησαν την απάθεια, περιμένοντας τους μπάτσους ή φοβούμενοι για την ιδιωτική τους ασφάλεια: “Μην έχουν και τίποτα μπλεξιματα”. Όσων άμεσα συνενόχων βροντοφώναξαν: “Καλά του κάνανε”.

Κάθε μία σιωπή κρύβει από πίσω της το δόγμα της τάξης, της ασφάλειας και της παραίτησης. Κάθε βλέμμα που αποστρέφεται από το αποτρόπαιο θέαμα της θανάτωσης, γεννά και την ανάθεση διαχείρισης της ζωής στους εκάστοτε ειδικούς. Κάθε μνήμη που ξεχνά τα νεκρά σώματα των καταπιεσμένων, δομεί τη λήθη της μουδιασμένης καθημερινότητας, τη συνήθεια του θανάτου και της φρίκης.

όλα συνεχίζονται

Κάμποσο καιρό μετά τη δολοφονία της Zackie, η ωμή πραγματικότητα κυλά εξίσου δολοφονικά. Υπόκωφα, μα αδιάκοπα. Και για την ακρίβεια δεν έπαψε ποτέ: Δολοφονίες μεταναστ.ρι.ών στα σύνορα και τις θάλασσες, συλλήψεις και δικαστικές ομηρίες ταξικά καταπιεσμένων, παραβιαστικά βλέμματα, σχόλια και αγγίγματα από μάτσο άντρες απέναντι σε θηλυκότητες, ξυλοδαρμοί και τραμπουκισμοί “φρικιών”, τοξικοχρηστ.ρι.ών και κάθε υπόστασης αποκλίνουσας από τα κανονιστικά έμφυλα πρότυπα, ο ίδιος ο νεκρός χρόνος της παραγωγής, η ίδια η αναπαραγωγή εξουσιών στα “μικρο”επίπεδα της κοινωνικής μας ύπαρξης, κάθε “μικρός” κι αθέατος θάνατος, κάθε “μικρός” καθημερινός βασανισμός, όλα τα παραπάνω συνεχίζουν να εκτυλίσσονται απρόσκοπτα, δίχως να αποτελούν πόλο κοινωνικών ταραχών. Και θα συνεχίζουν, όσο χρειάζεται ένα όνομα και μια εικόνα να στολίζει έναν θάνατο. Άλλωστε, μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα, η ελληνική κοινωνία όπλισε για μια ακόμα φορά το χέρι ενός φασίστα στην Κέρκυρα, με αποτέλεσμα τη δολοφονία του αλβανού εργάτη Petrit Zifle, ενώ στη Ρόδο οι πατριαρχικές αντιλήψεις και η κουλτούρα του βιασμού ενθάρρυναν τη δολοφονία της Ελένης.

Αρνούμαστε τον ρόλο του απλού θεατή της ιστορίας. Συλλογικοποιούμε τις αντιστάσεις μας απέναντι στο βίαιο παρόν. Να μη συνηθίσουμε τον πόνο και τον θάνατο.

**ΣΤΗΝ ΟΜΟΝΟΙΑ
ΚΙ ΑΝ ΕΓΙΝΕ ΛΗΣΤΕΙΑ,
ΜΠΑΤΣΟΙ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ
ΚΑΝΑΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ**

Δεκέμβρης '18

Το περιεχόμενο της αφίσας
που κολλιέται στη γειτονιά

Κάθε μία σιωπή κρύβει από πίσω της το
δόγμα της τάξης, της ασφάλειας
και της παραίτησης.

Κάθε βλέμμα που αποστρέφεται
από το αποτρόπαιο θέαμα της θανάτωσης,
γεννά και την ανάθεση διαχείρισης
της ζωής στους εκάστοτε ειδικούς.

Κάθε μνήμη που ξεχνά
τα νεκρά σώματα των καταπιεσμένων,
δομεί τη λήθη
της μουδιασμένης καθημερινότητας,
τη συνήθεια του θανάτου και της φρίκης.

Η Zackie Oh / Ο Ζακ Κωστόπουλος
δολοφονήθηκε απ' τον βόθρο του κράτους και
ι του καπιταλισμού,
του νόμου και της ιδιοκτησίας,
της ομοφοβίας και της τρανσφοβίας,
της τοξικοφοβίας,
του ρατσισμού και του κοινωνικού
αποκλεισμού.

Δολοφονήθηκε απ' τους προνομιούχους
και κανονικούς,
τους ορατούς κι αμόλυντους,
τους απλούς και καθημερινούς περαστικο
ύς αυτού του κόσμου.

Ο Ζακ ήτανε gay, drag queen, οροθετικός,
ακτιβιστής και μέλος της LGBTQIA+
κοινότητας.

Κρατάμε τη μνήμη της/του ζωντανή μέσα
απ' τις μάχες μας απέναντι στο
βίαιο παρόν,
μέσα απ' τους ατομικούς και
συλλογικούς μας αγώνες,
μέσα απ' τον κοινωνικό και ταξικό
πόλεμο που μαινεται.

